

- Splošno sodišče je napačno presodilo, da bi lahko registracija posameznega utora, upodobljenega v spornem znaku, konkurentom družbe Pirelli preprečila izdelovanje in trženje pnevmatik, ki bi vključevale enake ali podobne utore. Čeprav je tekalna plast pnevmatike sestavljena iz kombinacije in součinkovanja različnih elementov, bi vsaj del javnosti lahko opredelil različne vrste utorov na tekalni plasti pnevmatike.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Zaragoza
(Španija) 19. januarja 2019 – Ibercaja Banco, S.A./TJ in UK**

(Zadeva C-13/19)

(2019/C 148/13)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Zaragoza

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Ibercaja Banco, S.A.

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: TJ in UK

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je glede na člen 3 Direktive 93/13 (¹) spremembo klavzule o minimalni obrestni meri v obliki, v kateri je bila sklenjena pogodba, kakor je opisano v dejanskem stanju, mogoče opredeliti kot splošni pogodbeni pogoj?
2. Ali je mogoče v enakih okoliščinah odpoved uveljavljanju tožbenih zahtevkov proti banki opredeliti kot splošni pogodbeni pogoj, če je mogoče pogodbeno določilo, ki ga napiše ponudnik ali prodajalec na splošno in vsebina katerega potrošniku ni pojasnjena, opredeliti kot splošni pogodbeni pogoj?
3. Ali bi bile v teh okoliščinah, ko ima navedeni splošni pogoj pomembne posledice za potrošnika, izpolnjene zahteve po jasnosti, preglednosti, dejanskem razumevanju finančnega bremena, obveščenosti pred sklenitvijo pogodbe in posamičnem dogovoru, ki jih zahtevata člena 3 in 4 Direktive 93/13?
4. Ali je treba zahtevati enako ali celo več informacij pred sklenitvijo pogodbe, da bi se ugotovila nepoštenost pogodbene klavzule (člena 4 in 5 Direktive [93/13]), če se sklepa pogodba o spremembi morebiti ničnega pogoja (konkretne finančne posledice spremembe, opozorilo na sodno prakso, ki je bila sprejeta v zvezi s tem, in njene konkretne učinke itd.).
5. Ali kopija, ki jo je ročno napisal potrošnik in z njo potrdil spremembo potencialno nične klavzule, zadostuje za izpolnitev zahtev po obveščenosti pred sklenitvijo pogodbe in jasnosti, ki se zahtevata s členoma 4 in 5 Direktive [93/13], da se spremeni morebiti nična klavzula?

6. Ali je treba dejstvo, da je pobudo tako za spremembo oziroma poravnavo kot za prepoved, da se dokument odnese iz banke, razen če ga je potrošnik podpisal, dala banka, še posebej upoštevati, ko se presoja morebitna nepoštenost klavzule o spremembi (člena 4 in 5 Direktive [93/13])?
7. li je mogoče klavzulo, ki je zaradi nepoštenosti morda nična, spremeniti (načelo nezavezujoče klavzule)?
8. Ali je v zvezi s klavzulo, ki je zaradi nepoštenosti do potrošnika morda nična, [dopustna] **odpoved tožbenim zahtevkom** s strani potrošnika (člen 3 Direktive [93/13] v povezavi s prilogom k Direktivi 93/13, točka 1(q), in načelom nezavezujoče klavzule iz člena 6 Direktive)?
9. V primeru pritrilnega odgovora, ali mora biti obveščenost pred sklenitvijo pogodbe enaka ali večja od tiste, ki se zahteva ob sklenitvi prvotne pogodbe?
10. Ali se glede na zahtevo po obveščeni pred sklenitvijo pogodbe (člena 4 in 5 Direktive [93/13]) klavzule o **odpovedi** uveljavljanju tožbenih zahtevkov ne sme obravnavati kot **sekundarni in postranski** dokument (členi 3, 4 in 5 Direktive [93/13])?
11. Ali bi bili veljavnost spremembe morebiti ničnih klavzul in odpoved tožbenemu zahtevku, s katerim bi se predlagalo, naj se ugotovijo njihova ničnost in učinki, v nasprotju z odvračilnim učinkom v razmerju do ponudnika ali prodajalca (člen 7 Direktive [93/13] in sodba z dne 21. decembra 2016 ⁽²⁾)?
12. Ali lahko pogodbeni klavzula, ki je na podlagi členov 3 in 4 Direktive 93/13 zaradi nepoštenosti morda nična, zavezuje potrošnika, ki ga zadeva, na podlagi tega, da se banka po sklenitvi pogodbe, ki vsebuje navedeno klavzulo, s stranko dogovori o tem, da prodajalec ali ponudnik ne bo uporabil nepoštenega pogoja v zameno za drugačno plačilo s strani potrošnika? Povedano drugače, ali se nični klavzuli prizna učinek s tem, da se s potrošnikom dogovori, da se jo nadomesti z drugo, ki je zanj ugodnejša. Ali je lahko tovrstni dogovor v nasprotju s členom 6(1) Direktive [93/13]?
13. Ali ravnanje banke, kakršno je opisano v dejanskem stanju, krši prepoved nepoštenega ravnanja in nepoštenih poslovnih praks v razmerju do potrošnikov, ki je določena v uvodni izjavi 14 ter členih 6 in 7 Direktive 2005/29 ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29).

⁽²⁾ Sodba z dne 21. decembra 2016 v zadevi Gutiérrez Naranjo in drugi, (C-154/15, C-307/15 in C-308/15, EU:C:2016:980).

⁽³⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 25. januarja 2019 – X-GmbH/Finanzamt Z

(Zadeva C-48/19)

(2019/C 148/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof